

מאורות אל העבר

יד ניסן |

מאת ויקפדיה נחלת הכלל - Israel Post

שנית לא תפול

ערב פסח של שנת שבעים ושלוש לספירה היה אחד הנוראיים בתולדות ישראל. המוני הפליטים שרידי החרב שסבבו בחורבות יהודה בימים שלאחר החורבן נזכרו בערגה בימים שבהם בית המקדש עמד על מכונו, ואילו בלב מדבר יהודה עמד להסתיים הפרק האחרון במלחמת החירות של המרד הגדול. הרומאים השלימו את בניית הסוללה, ולעומת זאת, על פסגת המצדה נאם (לפחות לפי גרסתו של יוסף בן מתתיהו) אלעזר בן יאיר את נאומו האחרון. הרומאים, שפרצו בבוקר הפסח לתוככי המבצר המפואר, נחרדו למצוא את גופות מגיניו שהעדיפו לשלוח יד בנפשם ולא לוותר על החירות. מצדה שקעה בתהום הנשייה, וקמה לתחייה בעקבות גילויי הארכיאולוגים במאה התשע עשרה ובעקבות טיולי תנועות הנוער והפלמ"ח בימי המנדט. ההר הפך לסמל החירות והתקומה, והסיסמה "שנית מצדה לא תיפול" ליוותה את הפיכתו לאחד מאתרי התיירות המרכזיים בישראל. לימים, היו שחלקו על דרכם של לוחמי מצדה הסיקריקים, ושאלת אמינותו של יוסף בן מתתיהו הוטלה גם היא בספק. אולם, למרות כל המערערים, גבורת מצדה בערב פסח, י"ד בניסן של שנת 73 נותרה אחד מסמליה של ההיסטוריה היהודית

